

Thủy Quân Lục Chiến

điện là khoảng 2 tuần lễ nữa TĐ.4 sẽ về Vạn Kiếp (Phước Tuy) để học bổ túc, nhưng TĐ.4 không được may mắn, vì trung tuần tháng 3/72 VC mở cuộc tấn công “Mùa Hè Đỏ Lửa 72”.

Đầu năm 1972, TĐ.4 ăn Tết tại căn cứ Động Toán và Bá Hồ. Cánh A rất an bình, không bị quấy phá, riêng cánh B bị VC tấn công nhiều lần.

Vào mùng 5 Tết, Chuẩn Tướng Vũ Văn Giai TL/SĐ.3BB bay trực thăng đến thăm và chúc Tết TĐ.4 tại Động Toán, ông cho biết VC sẽ tấn công bất cứ lúc nào.

ĐĐ.3 thuộc cánh A có trách nhiệm hằng ngày cho một trung đội hành quân lục soát từ Động Toán qua Bá Hồ. Một ngày đầu tháng 3/72, vào lúc 7-8 giờ sáng, trung đội này phát giác địch rất đông và đã đụng độ khiến trung đội trưởng và mấy binh sĩ tử trận. Thiếu Úy Thăng ĐĐT/ĐĐ.3 liền cho thêm một trung đội khác tăng viện, đồng thời Tiểu Đoàn cho súng cối 81 ly yểm trợ.

Khoảng 9-10 giờ VC pháo kích và tấn công vào cả hai cánh A và B. Riêng bên cánh A vị trí ĐĐ.3 bị pháo và tấn công mạnh nhất, Thiếu Úy Thăng và anh em đã chống trả quyết liệt. Còn BCH/TĐ và ĐĐ.4 lúc đầu chỉ bị pháo kích nhưng dần dần bị pháo kích nặng hơn, một số hầm hố bị sập, binh sĩ bị thương vong và VC tấn công ngày càng mạnh hơn. Bên cánh B cũng bị tấn công như vậy mãi tới 6-7 giờ tối VC mới ngưng, không pháo kích và tấn công nữa. Nhân dịp này, Tiểu Đoàn cho lệnh sửa sang lại vị trí phòng thủ, và đem anh em bị thương vào hầm Quân Y.

Qua ngày hôm sau, khoảng 7-8 giờ sáng VC lại pháo kích và tấn công cả hai cánh A&B. Khẩu 90 ly do Lữ Đoàn tăng cường xuống cho cánh A bị trúng pháo, sập hầm, Tr/Sĩ Thạch Sen và 1 binh sĩ tử thương.

Cánh B báo cáo VC pháo dữ dội và tấn công “biển người” hơn hôm trước.

Lữ Đoàn cho biết căn cứ Carroll của Tr/Tá Đính thuộc SĐ3 đã kéo cờ trắng rồi khiến lúc đó chúng tôi rất hoang mang không biết số phận của TĐ.4 sẽ ra sao.

Khoảng 6-7 giờ tối, TĐ ra lệnh cho HS1 Phan Văn Bút B4 TĐ mở kho lương khô và đạn dược dự trữ phát cho các đại đội.

Tiểu Đoàn ra lệnh cho tất cả trang bị thật gọn nhẹ, chỉ mang theo đồ ăn và đạn được thôi, còn đồ cá nhân bỏ lại hết.

Khoảng 12 giờ khuya lệnh TĐ ban hành bắt đầu tất cả rút khỏi Động Toán. Lệnh rút theo thứ tự ĐĐ.3 mở đường, tới ĐĐCH và BCH/TĐ, ĐĐ.4 bao chốt.

Cánh B của Th/Hòa TĐP bị địch tràn ngập rồi và may mắn trên đường rút về tới Mai Lộ êm xuôi vào sáng hôm sau.

Trên đường rút khỏi Động Toán, lệnh là phải giữ im lặng, các máy truyền tin vặn nhỏ lại chỉ để đủ nghe thôi.

Chúng tôi đã chiến đấu 2 ngày, 2 đêm, không ăn uống gì, chỉ nhai gạo sấy để cầm hơi thôi nên rất mệt mỏi và thiếu ngủ. Trên đường rút ban đêm, trung đội của Ch/Úy Tuấn thuộc ĐĐ.4 đi sau cùng vì mệt mỏi quá nên ngủ quên, đến sáng hôm sau một số vị VC bắt, một số chết. (Chi tiết này do anh em bị bắt sau này kể lại).

Tiếp tục hành trình rút quân của cánh A đêm đó êm xuôi. Vào khoảng 7-8 giờ sáng ngày hôm sau khi mưa phùn đã tạnh, sương mù tan, VC rất đông trên đồi phát giác ra chúng tôi, chúng tràn xuống bắn xối xả và hô: “Hàng sống chống chết”.

Chúng tôi mất tinh thần, mạnh ai nấy chạy, nhưng cũng có một số anh em chống trả rất mãnh liệt. Trong lúc chạy, tôi gặp Th/Tá Boomer cố vấn trưởng TĐ.4, ông ấy đang cầm khẩu súng XM16 bắn về phía VC và chửi thề inh ỏi.

Xin mở ngoặc nói về hai cố vấn Mỹ: Th/Tá Boomer: Ông ít nói, rất hiền, sau khi hết nhiệm

kỳ phục vụ tại VN, ông trở về Mỹ tiếp tục ở TQLC/HK, sau cùng lên đến Đại Tướng rồi về hưu, làm Chairman Chief Executive Officer cho hãng Progers Corporation. Năm 2004, đại hội TQLCVN tổ chức tại Virginia, Ông Boomer đến tham dự, đại diện Tổng Thống Mỹ đề gán huy chương cao quý HK cho Trung Tá Lê Bá Bình ĐĐT/ĐĐ.3/TQLC. Trong dịp này, tôi gặp ông và nhắc lại kỷ niệm khi rút quân tại Động Toán năm 1972.

Còn Đại Úy R.T Smith là vẫn phó đi theo cánh B của Th/Tá Nguyễn Đăng Hòa. Ông Smith vui tính, cởi mở. Có lần chúng tôi cho ông ấy ăn thịt chó, ông khen ngon. Ông thích ca hát, lúc nào cũng nghe ngao bài Linh Hồn Tượng Đá: “Trên dốc đá, tôi tình cờ quen nàng”. Bài này là bài ruột của Th/Tá Hòa nên ông đã dạy cho Smith hát. Khi về Mỹ ông tiếp tục ở trong TQLC và lên tới cấp trung tướng. Ông Smith có một “đệ tử” rất trung thành, đó là B1 Mác, ông rất thương Mác. Khi gặp ông ở Virginia, tôi hỏi ông có nhớ Mác không? Ông nói: “Không bao giờ tôi quên Mác, Mác rất tốt và can đảm, nhưng rất tiếc Mác đã hy sinh trong trận đánh ở căn cứ Bá Hô năm 1972 rồi!”

Trở về cánh A/ĐĐ.4 khi bị VC từ trên đồi tràn xuống tấn công:

Khi tôi đi qua ông Boomer được chừng 100m thì tôi gặp Thiếu Úy Thăng ĐĐT/ĐĐ.3, tay ông cầm cây XM16, đứng chờ đợi các quân nhân ĐĐ.3, tôi hỏi ông: “Sao thiếu úy không đi với anh em?” Ông trả lời: “Tụi bay chạy trước về phía ngọn đồi kia đi, tao ở lại đón mấy thằng con và cản tụi nó (VC).

Sau khi về tới Mai Lộc (Cù), tôi hỏi thăm một số anh em về Th/Úy Thăng thì các anh em về sau cho biết, tụi VC nó bắt được ông và một số anh em ĐĐ3, ông đã tự xưng ông là Th/Úy Thăng ĐĐT/ĐĐ3/ĐĐ và ông chửi: “Địt mẹ tụi mày muốn gì?” thì ông liền bị VC bắn 1 băng AK chết liền tại chỗ, nhân cơ hội lộn xộn này,

một số anh em bung ra đã chạy tán loạn nên thoát được.

Trong cơn nguy biến, Thiếu Úy Thăng đã chứng tỏ ý chí bất khuất, dũng cảm hy sinh thân mình để cứu đàn em, cứu thuộc cấp, một tấm gương sáng ít ai biết tới.

Trong khi tiếp tục di chuyển lên phía ngọn đồi mà Th/Úy Thăng chỉ, chân tay tôi rụng rời, nhưng vì sự sống mà cố gắng vượt qua. Khi vượt qua 2 ngọn đồi nữa thì tôi gặp Thiếu Úy Phạm Văn Cang (K24 VB), mới về ĐĐ4 được vài tháng thôi, là Trung Đội Trưởng của ĐĐ3. Tôi nói với Thiếu Úy Cang là sắp tới nơi rồi, ngọn đồi trước mặt có 1 trung đội của ĐĐ8/TQLC trấn đóng, mình cứ theo con đường mòn này đi lên sẽ có người đón.

Ngọn đồi mà 1 trung đội của ĐĐ8 chiếm giữ rất quen thuộc với tôi, vì đã đôi lần chúng tôi đi bộ từ Động Toán ra lãnh tiếp tế, khi trời sương mù không có trục thăng. Có lẽ Th/Úy Cang không tin tôi nên ông rẽ sang bên phải của ngọn đồi và từ đó Th/Úy Cang mất tích luôn!

Tôi và một số anh em tiếp tục lên đồi và là toán đầu tiên được Ch/Úy Trung Đội Trưởng của ĐĐ8 đón tiếp, ông nói: “Xung quanh đây lựu đạn gài và mìn bẫy rất nhiều, các anh may mắn lắm đó”. Nghe ông nói vậy, tôi nghĩ đến Th/Úy Cang, có lẽ Th/Úy Cang đã hy sinh tại đây rồi!

Khoảng 30 phút sau thì Th/Tá Quang, một số sĩ quan cùng binh sĩ cũng đến. Th/Tá Quang ra lệnh cho tất cả anh em tiến về làng Mai Lộc, vì ở đó đã có ĐDP là Th/Tá Hòa và cánh B về trước, đang đóng quân ở đó rồi.

Chúng tôi về đến làng Mai Lộc, (cách Động Toán và Bá Hô chừng 5Km theo đường chim bay) được cánh B cho ăn uống sau mấy ngày đêm không ăn, không ngủ nên quá mệt mỏi. Trong lúc này BCH/LĐ.147 của Trung Tá Nguyễn Năng Bảo đóng trong căn cứ Mai Lộc bị VC tập trung pháo kích vào đó.

Thủy Quân Lục Chiến

Khoảng 2-3 giờ chiều thì Th/Tá Boomer cũng về tới, tôi thấy ông ấy bị thương ở tai. Cả buổi chiều hôm đó vẫn còn lại rai một số anh em TĐ4 về tới nơi.

Khoảng 7 giờ tối, TĐT ra lệnh bắt đầu rút tiếp thì cũng là lúc LĐ.147 từ trong căn cứ Mai Lộc tràn ra. (Căn cứ Mai Lộc nằm ngoài làng Mai Lộc) Đi đầu là máy thiết giáp M41, tiếp đến là BCH/LĐ, TĐ4 nhập cuộc luôn. Suốt đêm đó cho tới ngày hôm sau, chúng tôi về tới phi trường Ái Tử (QT), nằm ở đó chờ lệnh.

Trong trận chiến đầu mùa Hè Đỏ Lửa 3/72 của TĐ4 tại căn cứ Động Toán và Bá Hồ, tôi biết rõ các anh em sau đây đã hy sinh:

-Th/Úy Nguyễn Văn Thăng ĐĐT/ĐĐ3.

-Th/Úy Đặng Trần An TrĐ Trưởng Truyền Tin.

-Th/Úy Phạm Văn Cang, Trung Đội Trưởng thuộc ĐĐ3.

-Chuẩn Úy Tuấn, Trung Đội Trưởng thuộc ĐĐ4.

-Tr/Sĩ Anh, Y Tá Trưởng.

-H/Sĩ Tạ Thế ĐĐCH

-H/Sĩ Đặng Văn Ngọc ĐĐCH.

-H/Sĩ Hồ Chiến Công ĐĐCH

-BI Mác ĐĐCH.

BI Vũ Văn Tuấn (cháu ruột NT Tô Văn Cấp).

Tr/S Thạch Sen, khẩu đội trưởng ĐB.90 ly (LĐ.147)

Và những anh em khác đã hy sinh cho chúng tôi được sống.

Đã 47 năm qua (3/1972-3/2019) những diễn biến trong trận đánh đầu mùa Hè Đỏ Lửa của TĐ4 ở Động Toán và Bá Hồ vẫn như còn đang xảy ra trước mắt tôi. Tôi nghe tiếng pháo địch dồn dập, tôi nghe tiếng rên đau đớn của các anh em bị thương nằm dưới giao thông hào và bị... Tôi nghe tiếng địch hô từ trên đồi tràn xuống: “Hàng sống chông chết”.

Tôi xin thắp một nén nhang lòng để dâng lên các anh linh tử sĩ nhân ngày giỗ (3/72) của các anh.

Tôi chỉ là một người lính tác chiến đã phục vụ Binh Chung TQLC nói chung và TĐ.4/TQLC nói riêng, từ 1969 đến 30/4/1975, đã tham dự các cuộc hành quân trên khắp các vùng chiến thuật, từ Campuchia sang Hạ Lào v.v.. và ngày 26/3/1975, tôi bị bắt tại cửa Tư Hiền (Thuận An Huế) cùng với các anh em khác thuộc LĐ.147, bị VC đem nhốt tại Nam Đông, Khe Tre, Trường Sơn trong gần 6 tháng./.

Viết Thêm: Tháng 3/2019, trên diễn đàn Cọp Biển, có tin nhắn của thân nhân Th/Úy Phạm Văn Cang muốn biết tin tức về anh, vậy tôi xin viết thêm:

Th/Úy Phạm Văn Cang Khóa 24 Đà Lạt, cao lớn, đẹp trai, người Bắc, Công Giáo. Tôi biết anh từ lúc anh mới về trình diện TĐ.4, cùng chiến đấu ở Động Toán, và khi rút khỏi Động Toán, tôi nói chuyện với anh trước khi tôi tiến lên ngọn đồi do trung đội thuộc TĐ.8 trấn đóng và đó là lần cuối cùng tôi gặp anh.

Năm 1973, khi TĐ.4 về dưỡng quân tại hậu cứ Vũng Tàu, Ba anh Cang có đến hậu cứ để hỏi thăm về tin tức của con. Bác khóc rất nhiều, đòi xác con: “Nếu chết thì xác ở đâu?"/.

Kính Ngụ Ngô Hồng Hà